

ข้อคิดยามเช้า วันพฤหัสบดี ที่ 7 สิงหาคม 2014

“อาจารย์ หญิงคนนี้ถูกจับขณะล่องประเวณี ในธรรมบัญญัติโมเสสสั่งเราให้ทรมานหญิงประเภทนี้จนตาย ส่วนท่านจะว่าอย่างไร?” (ยน 8:5) บรรดาธรรมจารย์และชาวฟาริสีเป็นศัตรูที่ไร้น้ำใจ ใช้ทุกสถานการณ์และทุกโอกาสที่เอื้ออำนวย เพื่อทิ่มแทงและทำลายชื่อเสียงของพระเยซูเจ้า ถ้าพระองค์บอกว่าควรให้อภัยและปล่อยตัวหญิงที่ทำผิดประเวณีไป ก็ถือว่าไม่เคารพและทำหยาบธรรมบัญญัติของโมเสส เป็นพวกเสรีนิยมแบบสุดโต่งที่ไม่ถือตามกฎระเบียบอันดีงามของบรรพบุรุษ แต่ถ้าเห็นดีกับการประหารชีวิตหญิงคนนั้นด้วยการทรมานจนตาย พวกเขาจะประณามว่าเป็นคนชอบเสแสร้ง ปากอย่างใจอย่างดี แต่พูด เทศน์สอนเรื่องการให้อภัย แต่ตนเองไม่ยอมปฏิบัติตามคำเทศน์สอนนั้น พระเยซูเจ้าทรงใช้ “นิ้วพระหัตถ์ขีดเขียนที่พื้นดิน” (ยน 8:6) ตรัสตอบด้วยคำพูดที่พวกเขาไม่คาดคิดว่าจะได้ยินมาก่อน “ท่านผู้ใดไม่มีบาป จงเอาหินขว้างนางเป็นคนแรกเถิด” (ยน 8:7) คำตอบของพระเยซูเจ้าสร้างความตกตะลึงให้กับพวกเขาไม่น้อย แม้ว่าพวกเขาเป็นคนหน้าไหว้หลังหลอกมากแค่ไหน แต่ก็ยังไม่กล้าพอที่จะทักท้วงเอาเองว่าพวกเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ ปราศจากความผิดบกพร่องใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น พวกเขาจึง “ค่อยๆ ทอยออกไปทีละคน เริ่มจากคนอาวูโส จนเหลือแต่พระเยซูเจ้าตามลำพังกับหญิงคนนั้นซึ่งยังคงยืนอยู่ที่เดิม” (ยน 8:9) คำตอบของพระเยซูเจ้าไม่ได้หมายความว่า พระองค์ทรงมองข้ามหรือเพิกเฉยต่อการผิดประเวณี ประเด็นที่พระองค์ทรงต้องการชี้ให้เห็นคือ พวกเขาไม่มีสิทธิที่จะตัดสินหรือประณามเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน เพราะพวกเขาเองก็มีความผิดบกพร่องและเป็นคนบาปด้วยเหมือนกัน ยิ่งกว่านั้น พวกเขาไม่รู้สิ่งที่อยู่ในใจลึก ๆ ของหญิงผู้นำสงสารคนนั้น การกระทำของพระเยซูเจ้าสะท้อนให้เห็นว่า พระองค์ทรงเป็นผู้พิพากษาที่เปี่ยมด้วยความรักและความเมตตาต่อคนบาป พระองค์ทรงปรารถนาที่จะช่วยหญิงผู้นำสงสารคนนั้นให้หันหนีจากบาป พระองค์ทรงรู้สิ่งที่อยู่ในใจของนางและทรงเห็นประกายของความสำเร็จและเป็นทุกข์เสียใจ ซึ่งชนะใจและการให้อภัยของพระองค์ ดังนั้น พระองค์จึงทรงแนะนำหญิงผู้นำสงสารคนนั้นว่า การกลับใจที่แท้จริงควรเป็นอย่างไร พระองค์ตรัสว่า “ไปเถิด และตั้งแต่นี้ไป อย่าทำบาปอีก” (ยน 8:11)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังมณฑลอุดรธานี